

Sygn. akt III RC 362/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia, III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Oknińska - Rutkowska

Protokolant: Aneta Panasiuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2014 roku w Warszawie sprawy

z powództwa J. P.

przeciwko P. P. (1)

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

1. uchyla z dniem 1 grudnia 2013 roku obowiązek alimentacyjny J. P. wobec syna P. P. (1), urodzonego (...), ostatnio ustalony wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 21 marca 2003 roku sygn. akt III RC 37/03 na kwotę 250zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie,
2. odstępuje od obciążania pozwanego P. P. (1) kosztami sądowymi, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 17 grudnia 2013 roku (data prezentaty Biura Podawczego) J. P. wniósł pozew o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny w stosunku do pozwanego P. P. (1) wynikający z wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 21 marca 2003 r. sygn. akt III RC 37/03, na mocy którego Sąd zasądził 250 zł miesięcznie tytułem alimentów, wygaś z dniem 1 grudnia 2013 roku.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozostaje bez zatrudnienia i jest pozbawiony jakichkolwiek świadczeń, nie przysługuje mu nawet zasiłek dla bezrobotnych. Ma 59 lat, żyje i utrzymuje się tylko dzięki pomocy przyjaciół. Ze względu na trudną sytuację materialną w jakiej się znalazł po utracie pracy nie jest w stanie płacić alimentów. Z kolei pozwany jest osobą dorosłą i samodzielną ekonomicznie (pozew k.1).

Na rozprawie w dniu 17 lutego 2014 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, powód poparł powództwo (protokół k.22).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 21 marca 2003 roku zostały podwyższone alimenty ustalone w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w sprawie o sygn. akt X RC 344/99 od J. P. na rzecz syna P. P. (1) z kwoty 150 zł do kwoty 250 zł miesięcznie poczynając od 23 stycznia 2003 roku (wyrok k.30 akt III RC 37/03).

W momencie zasądzenia alimentów powód J. P. był zatrudniony jako operator maszyn próżniowych i zarabiał 1.206 zł brutto. Miał na utrzymaniu jeszcze jednego syna P. P. (2), na rzecz którego płacił alimenty w kwocie 300 zł. Powód mieszkał z bratem, z którym wspólnie opłacał świadczenia za mieszkanie, czynsz wynosił 400 zł. Miał zaciągnięty kredyt na zakup towarów i usług w wysokości 2.405,16 zł. Nie utrzymywał kontaktów z synem.

Pozwany P. P. (1) urodził się (...) i w toku poprzedniej sprawy miał 9 lat, był zdrowy. Mieszkał wraz z matką i rodzeństwem. Jego miesięczne utrzymanie wynosiło około 700-800 zł. Czynnosc za mieszkanie wynosił 400 zł. Matka pozwanego E. S. nie pracowała, była częściowo niezdolna do wykonywania pracy, otrzymywała rentę w kwocie 337 zł. Miała chore serce, nadciśnienie, chory kręgosłup, nie mogła wykonywać prac ciężkich i stresujących (k.13,14,15 akt sprawy III RC 37/03).

Obecnie pozwany P. P. (1) ma 21 lat, nie ma wyuczonego zawodu. Mieszka razem z matką w W. przy ul. (...), czynnosc za mieszkanie wynosi 250 zł. W 2009 ukończył Gimnazjum, ma trzy lata opóźnienia w nauce, jak zeznał nie jest zbyt ambitnym uczniem, nie uczył się. Obecnie jest słuchaczem semestru drugiego w (...) w W. (zaświadczenie k.18). Zajęcia odbywają się w poniedziałki, wtorki i środy od godz. 8:00 do godz. 14:00. Pracuje dorywczo: robił inwentaryzację, prace porządkowe, pracował również w I., zmywał naczynia. Wcześniej wykonywał prace fizyczne przy rozbieraniu scen po eventach. Przy pracach dorywczych może zarobić do 300-400 zł. Matka pozwanego E. S. jest całkowicie niezdolna do pracy, otrzymuje rentę w wysokości 453,21 zł (decyzja ZUS k.20). Pozwany wraz z matką za wrzesień 2013 roku mieli zadłużenie za prąd na kwotę 850 zł, w spłacie której pomogła im opieka. Korzystali z pomocy (...). Koszt wyżywienia pozwanego to 400 zł, opłaty związane ze szkołą za pół roku to 500 zł (zeznania pozwanego k.22v-23).

Powód J. P. ma obecnie 60 lat, mieszka sam. Czynnosc za mieszkanie wynosi 300 zł, opłaty za światło i za gaz wynoszą około 170-180 zł, są to opłaty co drugi miesiąc. Powód nie utrzymuje kontaktu z synem, jest pozbawiony praw rodzicielskich, nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Do października 2013 roku pracował jako ochroniarz na umowę zlecenie, jednak z uwagi na redukcję etatów został zwolniony. Decyzją Prezydenta m.st. Warszawy został uznany w dniu 22 października 2013 roku za osobę bezrobotną, bez prawa do zasiłku (decyzja k.2). Obecnie powód przebywa na działce w L.u przyjaciela, któremu pomaga w zamian za wyżywienie. Pozwany choruje na żółtaczkę mechaniczną (zeznania powoda k.22v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy – nie były one bowiem kwestionowane przez strony oraz na podstawie materiału dowodowego z akt X RC 37/03. Sąd wziął także pod uwagę zeznania stron, którym dał w pełni wiarę. Stan faktyczny niniejszej sprawy nie był między stronami sporny, sporna była jedynie zasadność powództwa.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie. Na wstępie należy stwierdzić, iż podstawą roszczenia powoda jest art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Obowiązek alimentacji dziecka wynika z art. 133 § 1 k.r.o. i na jego podstawie rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Po osiągnięciu zaś wskazanej samodzielności, tj. przede wszystkim po uzyskaniu odpowiedniego wieku i niezbędnego wykształcenia dziecka, zobowiązany do alimentacji rodzic, może wnosić o stwierdzenie uchylecia obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie do treści przepisu art. 133 § 3 k.r.o. rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Powyższy przepis modyfikuje przesłanki obowiązku alimentowania dziecka pełnoletniego przez rodziców, bowiem wynika z niego, iż rodzice dla których łożenie na potrzeby dziecka pełnoletniego oznaczałoby uszczerbek w zakresie kosztów utrzymania własnego, mogą się uchylić od takiego obowiązku. Z takiej możliwości mogą skorzystać także wtedy, gdy dorosłe dziecko nie wykazuje starań pozwalających na samodzielne utrzymanie się. Pełnoletniość, przez co rozumie się osiągnięcie wieku 18 lat, bądź następstwo zawarcia małżeństwa przez osobę małoletnią, oznacza samodzielność życiową także w wymiarze kształtowania bytu materialnego. Powinność podejmowania aktów staranności w tym względzie nie ustępuje tym, które uprzednio ciążyły na spełniających obowiązek alimentacyjny

rodzicach (tak: Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Piasecki Kazimierz, Sychowicz Marek, Ciepla Helena, Kalus Stanisława, Czech Bronisław, Domińczyk Tadeusz, LexPolonica nr 388684).

W ocenie Sądu zarówno w sytuacji pozwanego, jak i powoda nastąpiła zmiana stosunków uzasadniających uchylenie obowiązku alimentacyjnego. Pozwany ma 21 lat, jest zdrowy i zdolny do pracy. Rodzic obowiązany do alimentacji dziecka pełnoletniego może domagać się uchylenia obowiązku alimentacyjnego, gdy wykaże, że dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie, gdy taka sytuacja nie zachodzi np. z powodu choroby, kalectwa itp., obowiązek alimentacyjny bez względu na wiek dziecka, nadal istnieje (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 1998 r., sygn. akt II CKN 722/97).

Pozwany jak sam przyznał nie uczył się i dlatego ma 3 lata opóźnienia w nauce, pracuje dorywczo. Podjęcie przez pozwanego nauki w (...) nie może w żaden sposób uzasadniać utrzymania obowiązku alimentacyjnego przez ojca, zajęcia odbywają się trzy razy w tygodniu w godzinach od 8:00 do 14:00, a więc pozwany jest w stanie pracować i jednocześnie się uczyć. Pozwany nie dołożył starań, aby nauczyć się zawodu i podjąć pracę. Dodatkowo potwierdza to wybór szkoły, który zawodowo nie da pozwanemu, podjęcie nauki w liceum w sytuacji pozwanego nie jest dokładaniem starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. Ma jedynie na celu przedłużenie obowiązku alimentacyjnego.

W stosunku do powoda także nastąpiła zmiana stosunków o jakich mowa w art. 138 k.r.o., stracił on bowiem pracę i obecnie ze względu na wiek, rodzaj wykształcenia a przede wszystkim chorobę tj. żółtaczkę mechaniczną ma dużo mniejsze możliwości zarobkowe.

W ocenie Sądu pozwany ma możliwości, aby utrzymać się samodzielnie, brak jest podstaw do przedłużania obowiązku alimentacyjnego.

Sąd na podstawie art. 138 kro i art. 133 § 3 kro orzekł jak w sentencji.

Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego P. P. (1) kosztami sądowymi na podstawie art. 102 kpc, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.